

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

foto Jiří Pavelka, ZO ČsOP Vlašim

72 hodin

Představujeme: RR při ZŠ Mohylová

Japonsko škodovkou

Nemusí pršet...

Před čtrnácti dny se konala první poprázdninová schůzka členů našeho kroužku plastických modelářů. Kluci se zde učí nejen rukodělným dovednostem a celkové manuální zručnosti, ale také vztahu k historii. Jeho řady nebyly nikdy po dobu 11 let činnosti nikterak početné (okolo deseti, patnácti kluků), a tak mě občas napadá, jestli to má vlastně nějaký podstatný význam...

Před dvěma měsíci skončil náš letní tábor, kterého se účastnilo 50 dětí. Dopadl nad očekávání dobře a každý si odvážel spoustu nezapomenutelných zážitků. Člověk si však přesto říká, co znamená tato hrstka dětí v porovnání se stovkami dalších, které tráví svůj čas bezúčelně a dosud nezažily podobné dobrodružství, pocit kamarádství a další táborové radosti...

Z takovýchto chmurných myšlenek mě však rychle dostanou jiné vzpomínky. Letos byl tábor opravdu skvělý, a smutek dětí při loučení, po 14 společně strávených dnech, toho byl jasným důkazem. „Tvrdé jádro“ táborníků se scházelo další měsíc téměř denně a byli šťastní, že si mo-

hou tu táborovou atmosféru ještě trochu prodloužit. Pro nás vedoucí, kteří jsme byli po dvou týdnech téměř na dně svých sil, to bylo něco neuvěřitelného a znamenalo to pro nás více než velká slova díky.

Nebo potkáte dospělého chlapa, který byl léta členem modelářského kroužku, a ten vám s jiskrou v oku vypráví, jak byl nedávno na letecké show a jaká to byla paráda vidět na vlastní oči ta nádherná letadla.

Tyto maličkosti nebo setkání mi dokáží vždycky zahnat chmury a pochybnosti o významu našeho snažení. Podobné pocity znáte jistě vy všichni, kteří se věnujete dětem a mládeži a často hledáte motivaci pro sebe i ostatní kolem sebe. Pokud tedy na vás také někdy přijdou podobné myšlenky, řekněte si: „Nemusí pršet, jen když kape!“

Uvědomíte si, že tyto třeba jen drobné vzpomínky, táborová přátelství, správné vzory ve vedoucích – to jsou drobné střípky, které v dětech zůstanou navždy. A to za to přeci stojí!

Michael Kubík, Kolpingovo dílo ČR

Cena Přístav 2015 letos v novém

Letošní předávání výroční Ceny Přístav proběhne ve čtvrtek 26. listopadu od 18 hodin v tanečním divadle Ponoc v Praze. Předávání tradiční ceny České rady dětí a mládeže bude letos pojato jako neformální společenský večer v pěkných prostorách tanečního divadla.

Během večera budou předány ceny laureátům Ceny Přístav 2015, budou oceněni nejlepší soutěžící projektu Sametky, následovat bude volná zábava a občerstvení. Můžete se také těšit na kulturní vsuvky a kompletně nové pojetí skleněné ceny Přístav.

Vážení přátelé ve sdruženích, zajistěte si účast na slavnostním večeru... Pevně věříme, že se na tuto společenskou akci těšíte, stejně jako my!

ČRDM

K účasti se lze přihlásit na: <http://shortlinks.crdm.cz/prihlaseni-cena-pristav-2015>.

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
110 00 Praha 1
tel.: 211 222 870
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejich členských sdružení.

16. ročník
Toto číslo vyšlo
v listopadu 2015.

*Foto na titulní straně Jiří
Pavelka, ZO ČSOP Vlašim,
Český svaz ochránců přírody
– krajská Ekologická olympiáda*

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

*Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz*

Tomíci pomohli dobré věci a podpořili sbírku V září Světluška září

Šéf nadačního fondu Českého rozhlasu Přemysl Filip a předseda našeho spolku Tomáš Novotný uzavřeli v loňském roce dohodu o vzájemné spolupráci na projektu Světluška.

Ústředí tedy i letos oslovilo naše oddíly s prosbou o účast ve sbírce V září Světluška září pro nevidomé občany. 14 oddílů se přihlásilo a druhý zářijový týden vyrazili tomíci do ulic, aby podpořili dobrou věc.

Oddíly, které letos podpořily sbírku, jsou: TOM Trilobit (7205 Kč), TOM Oftalmo (7911 Kč), TOM Pawnee (12.704 Kč), TOM Chippewa a Dakoti (společně vybraly 27.299 Kč), TOM Sluníčka (24.308 Kč + 22 Euro), TOM Tuři (16.779 Kč), TOM Sihasapa (3888 Kč), TOM Otrokovice (19.029 Kč + 1 Euro), TOM Robinsoni (15.348 Kč), TOM Arachné (7885 Kč), TOM Maracaibo (22.619 Kč), TOM Kadao (34.000 Kč) a TOM Divočáci (6000 Kč).

Suma sumárum tomíci vybrali při svých pochůzkách městy a ulicemi úžasných 204.975 Kč a k tomu 23 Euro, což je ještě o něco více, než bylo v loňském roce.

Zaměstnanci ústředí přispěli na podporu Světlušky patnácti stovkami.

Všem zúčastněným moc děkujeme za čas, invenci a energii, které do vybírání peněz vložili, a rádi věříme, že se příští rok řady tomíků ve „světluškování“ ještě rozrostou.

(za)

A jaké jsou dojmy a postřehy samotných sbírajících světlušek?

TOM Trilobit

V Berouně se do sbírky „V září světluška září“ zapojilo pět členů z TOM Trilobit. Společně se nám podařilo vybrat 7205,- Kč. Svůj postoj k dobrovolné sbírce sdělila Monika Šestáková: „Pomáhám Světlušce, protože vím, že je to na dobrou věc a mám z toho dobrý pocit. Navíc mě to baví. Baví mě chodit po městě a oslovovat lidi.“ Lidí, Berouňáků oslovila Monča opravdu hodně, společně s Klíštětem vybraly na Světlušku 4515 Kč.

Příští rok se jistě zapojíme znovu, a pokud nebude sbírka trvat pouze ve školní dny, budeme mít jistě větší účast. Už dnes se těšíme na další akci se Světluškou, dali jsme si slib, že se zúčastníme i Běhu pro Světlušku!

Kateřina Frdlíková – Klíště, TOM Trilobit Beroun

Jak sbírali pro Světlušku tomíci z Maracaiba

V letošním roce se náš oddíl již podruhé zapojil do celorepublikové sbírky „Světluška“ pro nevidomé. Z našeho oddílu se do města vydaly tři dvojice a jeden jednotlivec. Já jsem byla ve dvojici s kamarádkou Anet. Ze začátku jsme byly trochu skleslé,

neboť nám asi třicet lidí za sebou odmítlo přispět. Pak přišla jedna paní a dala nám padesát korun. A tak jsme tam stály, zmrzlé (sbíraly jsme od půl osmé a byla fakt zima) s pokladničkou, ve které bylo padesát korun.

Pak se to ale začalo konečně lepšit. Někteří lidé nás neignorovali a přispěli alespoň dvacet korun. Postupem času naše pokladnička jenom těžkla a přivětivých lidí přibývalo. Alespoň že tak. Už jsme si začaly říkat, kde to vlastně žijeme... Kromě toho, že jsme vybíraly na ulici, před obchody a na různých frekventovaných místech, jsme se vydaly i do několika škol a do Enviformu, což výrazně zvýšilo výslednou částku. Kromě toho, že jsme celý den pořád dokola opakovaly dvě věty, jsme měly šanci pozorovat zvláštní reakce lidí na naši přítomnost. Někteří nás obcházeli tak, abychom je nemohly oslovit, jiní zrychlili krok, a když někteří chtěli vyjít z obchodu a spatřili nás, otočili se zpět a vyšli ven jiným vchodem.

Také jsme měly možnost pozorovat již známou skutečnost, a to tu, že ti chudší dají to, co mají, zatímco někteří bohatí nedají ani korunu. Nejhezčí zážitek byl ten, když k nám přišel bezdomovec a přispěl nám čtyřicet korun. Tolik nám nepřispěly ani některé bohaté dámy, které sice měly na oblečení za desetitisíce, ale neměly padesát korun, kterými by pomohly někomu, kdo je na tom hůř než ony.

Sbírání peněz pro nevidomé bylo fajn, i když jsme občas zaregistrovaly jízlivé komentáře některých lidí. Určitě se do této akce zapojíme i v příštím roce :)

Eva Mencnerová, TOM Maracaibo

Stačí dobrá vůle

Každý, kdo pracuje několik let s oddílem, tak už má tuto zkušenost jistě za sebou. Jednoho dne se na schůzce objeví dítě, které prostě nějak vybočuje (někdy dokonce ve všech směrech).

Příští se na schůzku společně se svými spolužáky nebo je ke dveřím klubovny dostrká maminka. Když už takové dítě do oddílu přijde, je třeba hledat informace a vhodné cesty „jak na ně“, a to vyžaduje spoustu práce navíc, kterou je ne každý vedoucí ochoten podstoupit. Řeč je o dětech, které vyžadují specifickou péči. Nejčastěji se v oddílech setkáváme s dětmi s ADHD nebo ze sociálně znevýhodněného prostředí. Jak jim ale umožnit běžnou oddílovou činnost? V Pionýru, díky tříletému projektu Klíčení, který byl financován Evropským sociálním fondem (v rámci jeho operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost), mají k dispozici oddíloví vedoucí a instruktoři metodické materiály, které jsou jim oporou při práci s těmito dětmi. Metodika pro vedoucí (a nejen pro ty

nezkušené), kterým není osud těch „zvláštních“ dětí lhostejný, v Pionýru slouží a nadále se rozvíjí. I když už je projekt uzavřený, vedoucí a instruktoři s ní pracují systematicky nebo ji využívají příležitostně jako inspiraci. Navíc se více než 10 % pionýrských skupin aktivně zapojilo do jejího dalšího rozvoje, takže neustále přibývají nové náměty a zkušenosti.

O využití metodiky mají zájem stále další a další vedoucí a instruktoři. Právě jim byl určen například prodloužený zářijový víkend, kdy odpověď na otázku „Jak metodiku přenést z papíru do oddílové činnosti?“ hledalo 27 pionýrů různých věkových kategorií. Cílem bylo seznámit se zajímavou a zážitkovou formou s výchovnými programy tak, aby s nimi pak dokázali pracovat i se „svými“ dětmi.

Nabízí se otázka, zda se taková snaha vyplatí. Tyto „specifické“ děti v běžné oddílové činnosti přece vyžadují značnou dávku pozornosti navíc. A je jich jen „pár“ ve srovnání s většinou oněch „běžných“ dětí. A odpověď? Určitě to za to stojí a nejen kvůli pomoci dětem samotným! Ze získaných zkušeností lze říci, že začlenění těchto dětí do oddílu může proběhnout poměrně hladce a přináší něco nového i další členům. To ale platí, jen když s výchovným působením a integrací pracujeme promyšleně a nemáme oddíly ze samých „výjimečných“ dětí. Nemusíme pak být pedagogičtí géniové, abychom si všimli, že jejich reálné zapojení vede u těch ostatních k toleranci, respektu a celkovému posílení osobnosti.

Jiří Tomčala

Už mám tři vteřiny!

Sdružení Roztoč nabízí prostřednictvím pravidelných kroužků, víkendových dílen a kulturních akcí prostor k tvořivosti a vzájemnému setkávání dětí i dospělých, profesionálů i amatérů z našeho kraje i vzdálenějších koutů Čech a Evropy.

Sedíme v cirkusovém šapitó, které je plné lidí, a všichni čekají na promítání. Slyšet jsou zatím jen tlumené hovory, dětský křik a smích. Aby taky ne, je začátek léta a všichni se těší na ukázky celoročních prací Studia Anima Roztoč. Za tým lektorů vystupuje Anna Krtičková a představuje první filmové pásmo

animátorů, kteří se tomuto řemeslu učí prvním rokem. Hovor utichá, všichni teď sledují prozatím čistě bílé plátno... Filmy jsou přibližně dvouminutové. Práce na nich ale trvala několik týdnů. Tady se děti neučí jen animovat, učí se trpělivosti. Vteřinu po vteřině ožívují své příběhy. Uskutečňují se tady výpravy

do vesmíru, podmořská dobrodružství a mnoho dalších. Když zvládnete základy tohoto řemesla, otevírají se vám různé výzvy. Například vytvořit animovaný videoklip NUNKI pro kapelu DVA, nebo znělky pro Českou televizi Děčko. Obě tyto výzvy mohou animátoři z Roztoče pokládat za úspěšně splněné. Odmě-

nou jim je vřelý potlesk, podpora a hravost rodičů.

V letošním školním roce se navíc podařilo otevřít nový ateliér Studia Anima Roztoč, který je přizpůsoben malým i velkým animátorům. Ateliér poskytu-

je větší prostor a profesionálnější vybavení pro jejich tvorbu. S jakými dalšími výzvami se tady animátoři utkají, si musíme chvíli počkat. Postupují ale rychle, z nového filmu už mají tři vteřiny.

Sdružení Roztoč je dobrovolné zájmové sdružení dětí a dospělých.

Aktuální informace o činnosti najdete na www.rozto.cz

Kateřina Korychová, Sdružení Roztoč

Hnutí Brontosaurus vrací do města ptačí zpěv

Druhým rokem přivádějí brontosauři do centra Brna ptačí obyvatele. Od loňska, kdy zahájili projekt Budky pro Brno, jich přes 60 vyvěsili pod Špilberkem, v Lužánkách, v Björnsonově sadu a na Kraví hoře.

Od října budou zjišťovat, jací ptáci se v přibytých usídlili a vyvěsí na 30 nových budek.

Brněnské přírodě pomohou téměř každé úterý dobrovolníci Akce příroda, programu Hnutí Brontosaurus zaměřeného na aktivní ochranu přírody.

V Brně je stále méně stromů s dutinami, kde mohou ptáci hnízdit. Ve městě přitom mají nezastupitelnou roli díky zpěvu – a také díky tomu, že snižují množství nepříjemného hmyzu. Brontosauři vyvěšují špačníky, sýkorníky nebo třeba

lejskovníky. Ty se liší velikostí i tvarem vletového otvoru. Při výběru vhodných lokalit spolupracují s odborníky z Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity.

Přitlučením budky práce nekončí. Do konce roku budou dobrovolníci čistit, kontrolovat a vyvěšovat další. Chtějí, aby počet budek v Brně dosáhl stovky. Od 6. října se proto budou scházet vždy v úterý v 18 hodin v brněnské kanceláři Hnutí Brontosaurus v ulici Hvězdová a odtud vyrážet pečovat o ptačí obydlí.

Vítání jsou všichni noví zájemci.

Spustí také dárcovskou kampaň Dárky přírodě. V kampani mohou lidé „Dát ptákům na budku“ – přispět na výrobu ptačího přibytku a také jej spolu s brontosauři vyvěsit a sledovat, kdo v něm hnízdí. Budky brontosauři vyvěšují také v Praze nebo jihomoravských lužních lesích.

Tereza Žemlíková, Hnutí Brontosaurus

<http://www.brontosaurus.cz/aktuality/384-dejte-jim-na-budku-nadelte-darek-priode-i-blizkym>

Nemusí pršet, stačí, když kape

Je tomu už asi deset let, kdy se naposledy usídlili na hradě Točnicku severoameričtí indiáni...

...ve skutečnosti kamarádi z Ligy lesní moudrosti (LLM), kteří tam prostřednictvím her, bubnování, tanců a indiánského divadla přibližovali svět LLM široké veřejnosti.

Kdysi jsem byla jedním z nich, tehdy pubertáčka s hlavou v oblacích, která brala víkend hlavně jako možnost potkat se s kamarády a užít si celou akci. V sobotu večer totiž probíhal i program pro organizátory.

Teď po letech, stále s hlavou v oblacích, jsme se rozhodli ještě s Chlupem (Tomáš Sadílek), že zkusíme hrad Točnick opět po letech dobýt a postavit na něm indiánskou ves.

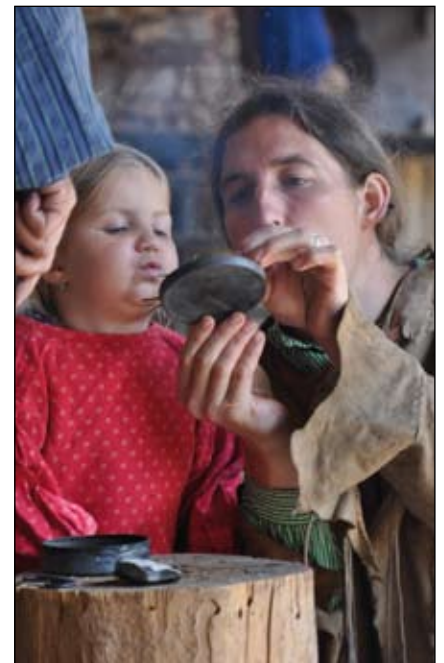
Nevěděli jsme, zda se vše podaří, ale řekli jsme si, že půjde o zkušební ročník, na kterém se ukáže, zda jsme schopni organizace, zda máme v zádech pod-

poru a zda budou nadšení stejně jako my také lidé z „veřejnosti“.

Jeli jsme na Točnick s tím, že budeme rádi, když z nebe kapat nebude, neb počasí silně ovlivňuje množství návštěvníků, akci jsme však brali tak, že nemusí pršet, stačí, když kape. Tedy že pokud si akci užijeme a s námi i ostatní, a pokud se alespoň jeden z návštěvníků rozhodne, že se nejednalo o jeho poslední návštěvu Ligy lesní moudrosti, pak to stálo za to.

Zpětně můžu říci, že to byl opravdu báječný víkend, na kterém se podílelo celkem 95 lidí z LLM a jejich snahu přišlo ocenit téměř 1100 návštěvníků. Nakonec nám tedy pršelo, ale jen v podobě návštěvníků, dobré nálady a radosti z podařené akce.

Kateřina Sadílková – Ileyawin

Japonsko škodovkou

Měsíc a půl na cestě, osm projetých zemí, 24 navštívených měst, 14.000 kilometrů, nespočet oprav a výměn součástek. To má za sebou dvojice českých skautů Aleš Cahlík a Jakub Pejcal.

14. června vyjeli třicet let starou Škodou 120L směr Japonsko. Ráno 4. srpna dorazili do svého cíle – na 23. Světové skautské jamboree, konané v prefektuře Jamaguči na ostrově Honšú. Jejich cesta trvala 53 dní.

Jedním z prvních zastavení skautské expedice JAPONSKO ŠKODOVKOU bylo Brno, kde se s trojicí (autem, Alim a Bobym) přišla rozloučit malá skupinka známých a kamarádů, mezi kterými se za objektivy fotoaparátů skrývalo pár zástupců médií.

Přes drobné komplikace a zácpu dojíždí „cestovatelé“ skoro načas. Po srdečném uvítání se začnou ozývat hlasy fotografů: „Mohli byste to prosím postavit támhle, ať to můžu vzít i s katedrálou?“ Samozřejmě, bez váhání naskakujeme do auta,

otáčíme klíčkem a nespustíme – zkrátka nic. Auto ani neškytne... chvíle ticha. „A to s tím chcete dojet až do Japonska?“ ozývá se zvenku posměšná poznámka. „Chceme!“, pomyslíme a s předstíraným ledovým klidem se pouštíme do první opravy na naší cestě. Tušíme, že se od mourou nešpiníme poprvé...“

Skautské putování je především o skautském setkávání... takových se během své jízdy dočká trojička celé řady a každé z nich je svým způsobem kouzelné. Půjčení skautské klubovny pro přespání se stává samozřejmostí a nejednou je „dobrodruhům“ propůjčen celý vybavený byt včetně plné ledničky. Ne, že by toho trojice zneužívala, ale takové nabídky zkrátka potěší a zahřejí u srdce... Takový velký

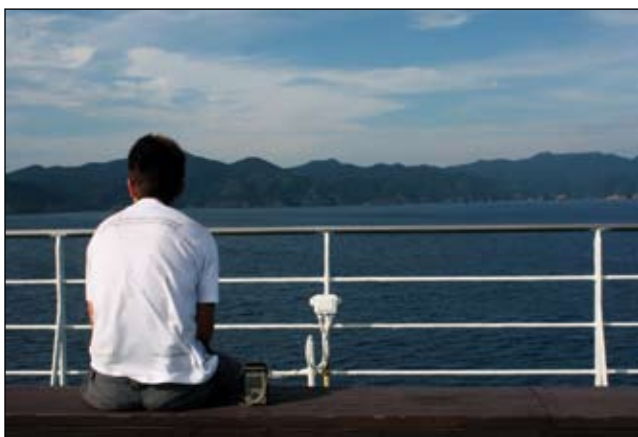
projekt zkrátka stojí na podpoře všech nadšených bez rozdílu věku, vyznání či národnosti!

Motor vzadu? Kolik to Porsche stálo? Jak je staré? Proč jste neletěli letadlem? Kolik kilometrů jste najeli? Jak dlouho vám to trvalo? A kolikrát jste píchli?... jsou zkrátka otázky, které se nechodí:-) a proto si je Ali s Bobem vyslechli nesčetněkrát jak na mezinárodním skautském setkání – Jamboree v Japonsku, tak i doma po návratu...

Chcete znát odpovědi? Mrkněte na Facebook (japonskodovkou) nebo přijďte na jednu ze zamýšlených přednášek! ;)

Jakub Pejcal

Nový ročník projektu 72 hodin byl rekordní

Dvaasedmdesát chryzantém a dalších okrasných rostlin vysázených do záhonu na Václavském náměstí, zasazená lípa a upevněná vzpomínková lavička válečných veteránů v parku u ZŠ Chelčického v Praze 3...

To jsou jen některé výsledky programu, jímž ve čtvrtek 8. října 2015 v hlavním městě oficiálně odstartoval čtvrtý ročník dobrovolnického projektu „72 hodin“.

Vzdor vytrvalému dešti při něm došlo i na obvyklý úklid vyhlédnutého prostanství či na odstraňování nelegálního výlepu – tentokrát v Praze 2. Třídenního celorepublikového maratonu se letos účastnilo přes 28.000 lidí ve zhruba 600 projektech evidovaných pořadatelskou Českou radou dětí a mládeže (ČRDM). Porovnáním s čísly předchozích ročníků jde o dosavadní rekord.

Motto právě probíhající akce zní: Zasad' strom (třeba) se starostou. Během „startovací“ pražské akce sázeli dobrovolníci květiny se starostou Městské části Praha 1 Oldřichem Lomeckým; strom pak se zástupcem starostky tře-

tího pražského obvodu Janem Maternou.

„Jistě víte, že Václavák se stal kultovním místem této země. A nejen řekněme municipality a představitelé veřejného dění se musejí starat o to, aby to bylo lepší, ale myslím, že my všichni můžeme přiložit ruku k dílu... Jsem moc rád, že jste přišli k nám na Václavák; myslím, že všichni ho chceme trochu zlepšit. Takže: díky vám, a hlavně – vytrvejte v tom, co je potřeba zlepšovat, co nás trápí v našem okolí. Jde o to nesedět jen se založenými rukama a nadávat, že všechno je špatně. Já si myslím, že to, co děláte, je naprosto příkladné,“ pronesl během zahájení 72 hodin starosta Prahy 1. Při sázení květin se připojil k pracantům v hnědých tričkách s projektovými motivy, včetně lidí z ČRDM a ze Sdružení Nového Města pražského. Mezi dobro-

Foto Michala K. Rocmanová a Jiří Majer

volníky byli i čtyři zahraniční účastníci – do České republiky přijeli z Maďarska a z Chorvatska.

Ve zhruba hodinových intervalech se brigádníci přesouvali po celkem čtyřech stanovištích – kromě již dvou konkrétně zmíněných byla ještě na Senovážném náměstí a u Bulhara, kde uklízeli a zbovovali přilehlý viadukt několika vrstev načerno vylepených plakátů. Práce jim šla od ruky docela svižně – možná i proto, že jim ji zpříjemňovaly melodie vyhrávané skupinou The Brownies.

Důležitou „štací“ brigádnické party se stal žižkovský parčík, kde zástupci ČRDM a tamní radnice vysadili kmen lípy a instalovali vzpomínkovou lavičku válečných veteránů – první a zatím jedinou v našem hlavním městě. Dřevěnou lavičku zdobí mj. pět stylizovaných květů vlčího máku. Takové lavičky mají být podle nápadu, za nímž stojí spolek Military muzeum generála Sergěje Jana

Ingra ve Vlokoši, nejen trvalou připomínkou Dne veteránů, ale též tragických osudů některých našich vojáků ze zahraničních misí. „Neměli bychom na ně zapomínat, a měli bychom jim prokazovat úctu,“ řekl předseda ČRD M Aleš Sedláček a upozornil, že to, co spojuje projekt vzpomínkových laviček a 72 hodin, je snaha stavět se proti lhostejnosti. S myšlenkovým poselstvím projektu vzpomínkových laviček, vyjádřeným heslem Poděkovat není slabost!, ČRD M i vedení radnice Praha 3 souzní. „Jsem hrozně rád, že zrovna na Městské části Praha 3 je umístěna tato první vzpomínková lavička veteránů v celé Praze. Myslím si totiž, že je to velice důležitá věc, abychom nezapomínali – nejen na ty staré veterány, o kterých aspoň ně-

kdo jistě i ví. Ale spousta lidí vůbec nevnímá, že existují i novodobí veteráni,

kteří v dnešní době v podstatě riskují své životy za naše svobody někde daleko... Takže si myslím, že je dobře, že tu budeme mít tu lavičku,“ shrnul zástupce starostky Prahy 3 Jan Materna. Projekt 72 hodin má přes jednotlivé prvky, jakými je termín konání, motto, tematická trička apod., mnoho rozmanitých podob. Ty jsou totiž otiskem spousty nápadů, uskutečňovaných převážně mladými lidmi ve specifických místních podmínkách – v rámci ekologických, sociálních, charitativních i jiných dílčích projektů ve všech krajích naší republiky.

ČRD M

Další informace naleznete na webu www.72hodin.cz a také na Facebooku <http://www.facebook.com/72hodin.cz>

Z letošních projektů 72 hodin

Ginkgo – odkaz z minulosti pro naši budoucnost

Lokalita: Čáslav
Realizátor: Zálesák – středisko Čáslav

Zasadili jsme netradiční strom, jinan dvouločný, který vešel do naší myslí pod názvem ginkgo v knihách Jaroslava Foglara, konkrétně v knize „Stínadla se bouří“. List ginkga se stal symbolem tajemných Vontů, kteří si říkají Uctívači ginkga a scházejí se ve staré zahradě, v níž roste tento vzácný strom.

Dnes se již není třeba skrývat a tvořit tajné organizace. Chceme tímto přiblížit romantiku dobrodružných knih Jaroslava Foglara veřejnosti a hlavně mládeži, a to nejenom proto, že se v mnohém shodují s výchovnými a pedagogickými cíli Zálesáka.

Také chceme vyzdvihnout důležitost práce s dětmi a pro děti.

Za lepší Cihelní – naše Cihla

Lokalita: Frýdek-Místek
Realizátor: Klub malých debrujářů FreDeK a žáci Gymnázia a SOŠ ve Frýdku-Místku
(Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje)

Účastníci projektu byli rozděleni do skupin. Pracovali uvnitř budovy gymnázia (natřeli žákovské šatny) a na zahradě gymnázia (výroba ptačí budky). Uklízeli areál a okolí školy. Zasadili strom (lípu – symbol české státnosti).

Chceme, aby prostředí kolem školy bylo pěkné – vždyť na Cihelní si hrával i Karel Kryl. Zorganizujeme sběr plastových víček a ta darujeme Pětovi na elektrický vozík (po narození onemocněl nevyléčitelnou nemocí, novorozeneckou mozkovou obrnou a chodit může jenom obtížně).

Piráti s dobrým srdcem

Lokalita: Horní Kosov, Jihlava
Realizátor: Tereza Vázquezová

Pirátům s dobrým srdcem se vydářiho vše na jedničku :)

V sobotu 10. 10. 2015 se vydali za pacienty na Geriatrické oddělení a následně péče Nemocnice Jihlava, kde jim předali vlastnoručně vyrobené dárky plné podzimu a přírody. Děti pacientům také zazpívali a přednesli básně. Po návštěvě čekal na piráty další úkol a to zasazení magnolie na sídlišti Horní Kosov, kde většina z nich bydlí. Společnými silami jsme magnolii zasadili a všichni doufáme, že nám magnolie na jaře rozkvetne! Stala se totiž symbolem celého projektu. Cíle projektu byly splněny – děti přijemny čas nemocným seniorům a příroda i my lidé jsme obohaceni o další rostlinku :)

Dobrovolnický projekt v centru Prahy vítám

Rozhovor se starostou Městské části Praha 1 Oldřichem Lomeckým

Jaký je Váš názor na dobrovolnictví?

Když jsem pracoval ve vedení České obce sokolské, jezdil jsem dost často do zahraničí. Tam bylo běžné něco, čemu oni říkali „voluntary work“, což je dobrovolnická práce. A myslím si, že zmíněný trend se postupně přenesl i k nám. Je ovšem důležité, aby „nezapadl“. Aby snahu o zlepšení životního prostředí municipalita nebo stát podchytily – s tím, že dají prostředky na náplň užitečného projektu. Není to jen o tom, že prostě uděláme nějakou akci, která bude vidět, ale jde i o množství lidí, kteří se jí zúčastní. Takže já si myslím o dobrovolné práci a o dobrovolnících jenom to nejlepší – a je důležité právě s organizátory dobrovolnických aktivit spolupracovat, aby jejich práce opravdu měla smysl. Myslím si, že zrovna práce na zeleni, na životním prostředí a na úklidu je prací, již v tuto chvíli potřebujeme asi nejvíc.

Jaký význam přikládáte akci „72 hodin“ v kontextu té části města, v jejímž čele stojíte?

Jde o jeden z projektů, který má zlepšovat životní prostředí. A co si budeme povídat, to zatížení centra města, třeba šesti miliony turistů ročně, které tu máme, dává životnímu prostředí tady zabrat. Ale není to jenom přítomností tolika lidí. Jsou to také exhalace, zplodiny a všechny průmyslové odpady, které vypouštíme... Takže – kde jinde by ten projekt měl větší smysl než v centru města?

Mezi lidmi, kteří právě zkrášlují Václavské náměstí, jsou i dobrovolníci ze

zahraničí: do České republiky přijeli konkrétně z Maďarska a z Chorvatska. Jaký komentář Vás k tomu napadá, o čem to podle Vás svědčí?

Myslím, že mladí lidé už dávno před námi – řekněme tou střední a starší generací – se naučili žít pohromadě. Tím, že zmizely hranice, otevřely se jim náramné možnosti, jež dneska mají. Ještě naše generace pamatuje ty problémy s překračováním jakýchkoliv hranic, i v rámci bývalého socialistického bloku – a to nemluvíme o cestách na Západ... Mladí lidé mají dnes možnost studovat v zahraničí, mají možnost spolu komunikovat – třeba prostřednictvím Facebooku – mohou se navštěvovat, relativně lacino cestovat. To vše je pochopitelně velkým podnětem k tomu, aby se nová generace chovala už trošičku jinak. Jak už jsem v úvodu řekl, s dobrovolnickou prací jsem se setkal už před deseti, patnácti lety v zemích, kde byla velice rozšířena. Například v Dánsku, kde jsem působil. A ve Francii. I v jiných evropských zemích, v evropských městech.

A jsem rád, že se tento fenomén rozšířil dál, a hlavně že se rozšířil i k nám. Určitě to vítám.

Pokud byste měl k mladým lidem v části Prahy náležící do působnosti Vaší radnice vyslovit nějaké přání, jak by asi znělo?

Aby pečovali o naši budoucnost. Protože to je hlavně jejich budoucnost. A aby dbali na životní prostředí, jehož udržitelnost a ochrana jsou čím dál tím frekventovanějším problémem. A ne jediným. Obecně jde i o udržitelnost zdrojů, průmyslové produkce, o záležitosti, které jsou dneska spojené třeba s migrací a se sociálními problémy... Takže já si myslím, že mladí toho mají ještě do budoucna k řešení mnoho. A my se budeme snažit – tedy představitelé reprezentace, která dneska představuje státní moc, alespoň na té komunální úrovni – abychom jim všechno to, co můžeme ovlivnit, předali v co nejlepším stavu.

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer

Rada rodičů při Základní škole Mohylová

Základní škola Mohylová sídlí na jednom z velkých sídlišť Prahy 13 v blízkosti stanice metra Lužiny. Rada rodičů při ZŠ Mohylová – o. p. s. byla založena rodiči žáků dne 11. 05. 1998.

Náplní naší činnosti od té doby je organizování rekreačních pobytů, zájmových kroužků a pořádání kulturních, sportovních, společenských a jiných akcí pro děti, především žáky zmíněné základní školy.

Všechny naše činnosti vycházejí z iniciativy rodičů a jejich spolupráce s vedením školy, kterou

chápeme nejen jako místo pro vzdělávání, ale i pro vzájemné setkávání a sblížování. Vytváříme tak něco, co bychom mohli nazvat komunitním centrem. Základní myšlenkou je nejen naučit děti všem znalostem a vědomostem, ale pomoci jim zprostředkovat i prožitek a poznání ceny spolupráce, tolerance, odpovědnosti, snahy a vytrvalosti. A tady je prostor pro aktivity nás, rodičů.

Každým rokem si od pondělí do pátku v odpoledních hodinách pronajímáme (žáky uvolněné) prostory školy a otevíráme v nich téměř 30 zájmových kroužků, kterých se tam (s výjimkou turistických, apod.) od října do června účastní více než 300 dětí, přičemž děti ze školní družiny na ně mohou přecházet takřka „suchou nohou“, a i ty nejmenší se tak obejdou bez nutnosti přejíždění a doprovodu rodičů. Tematický záběr kroužků je velmi široký, od „pohybových“ (sportovní hry, jóga, zumba, taneční, turistický) přes „umělecké“ (zpívání, flétna, výtvarný, dramatický, čtenářský), „rukodělné“ (tvoření, šití, vaření), „vědomostní“ (angličtina, počítače), „historické“ (pravěk, středověk), „zemědělské“ (pěstitel, chovatel – s péčí o živá zvířata na zahradě) až po specializované („arduino“). Děti z některých kroužků se při své činnosti věnují i lidem ve svém okolí, např. v rámci dramatického či čtenářského kroužku opakovaně navštěvují klienty v blízkém domově seniorů se svými vystoupeními.

Zápis do kroužků probíhá na tzv. „burze kroužků“, kdy se během jednoho zářijového odpoledne děti (i jejich rodiče) mohou do kroužků nejen zapsat, ale i se osobně setkat se svými budoucí-

mi vedoucími, které často nacházíme nejen v řadách některých aktivních pedagogů, ale také rodičů – maminek i tatíneků.

Každoročním vyvrcholením a završením práce zájmových kroužků je letní tábor, který pořádáme již osmnáct let na nejrůznějších místech naší republiky (Svatá Kateřina, Čertoryje u Hrubé Skály, Svatý Štěpán u Zbiroha, Luž v Lužických horách, Svákov u Soběslavi a v posledních třech letech Heřmanice v Podještědí). Děti si na něm vždy užijí přírody (včetně několika přespání venku) i mnoha her, soutěží a sportů.

Mezi tradiční akce, které pořádáme, patří i adventní dílna, při níž si příchozí (nejen) děti, jejichž počet se zpravidla pohybuje kolem cca 200 osob, vždy v sobotu před první adventní nedělí mohou v prostorách školy vyrobit a ozdobit nejen adventní věnce, ale například i gelové a medové svíčky, ovoce, květináče, kachlíky, atd.

Týden před prázdninami – jak velikonocními, tak i vánočními – pravidelně pořádáme s dětmi vánoční a velikonocní výstavy – kulturní a společenské akce, na které zveme i širokou veřejnost. Jedná se o čtyřdenní události, kdy ve svátečně vyzdobených prostorách školy mohou dospělí sledovat vystoupení dětí ze zájmových kroužků (hudební, dramatický, ...). Součástí výstav jsou různé soutěže, dílničky a nechybí při nich ani živá zvířata (ovce, králíci, apod.), která vždy budí velký zájem

dětských i dospělých návštěvníků. Po celou dobu výstav je v provozu „kavárna“ s občerstvením, na jejímž chodu se děti rovněž významnou měrou podílejí. Na každou z těchto výstav každoročně zavítá více než 1 000 návštěvníků. Jejimi dopoledními hosty jsou především žáci okolních mateřských škol se svými učitelkami, mezi její nejčastější odpolední hosty pak patří jak děti s rodiči nebo ze školních družin okolních škol, tak i ostatní obyvatelé (nejen) blízkých panelových domů. Při těchto výstavách se nám také osvědčila spolupráce s dalšími organizacemi – Diakoniemi, Kluby lidové tvorby nebo Domovem seniorů. Tím však výčet našich aktivit zdaleka nekončí, mohla by následovat celá

**Rada rodičů
při ZŠ Mohylová –
o. p. s.**

**Mohylová 1963
150 00 Praha 5**

**tel.: 420 603 446 545
rada.rodicu@email.cz**

**www.zsmohylova.cz/
radarodicu/**

řada dalších, sice drobnějších, ale také důležitých, které nám všem pomáhají otevírat srdce pro ostatní a do kterých jsme se s dětmi rovněž zapojili (například „adopce“ zvířete – krajty zelené v ZOO Praha nebo „adopce na dálku“ (R), provozovaná Charitou Česká re-

publika, v rámci níž nyní podporujeme školní docházku a vzdělání dětí z nejchudších indických rodin, konkrétně jednoho takto „adoptovaného“ děvčete, s nímž si tak děti nyní mohou i dopisovat).

Hodnoty vzájemné spolupráce a sou-

náležitosti se jako rodiče nejen snažíme předávat našim dětem, ale i ve své vlastní činnosti realizovat, a to společně s ostatními sdruženími, která pracují pro děti a mládež. Proto nás velmi zaujala probíhající spolupráce těchto sdružení v rámci jak celostátní, tak i krajských rad dětí a mládeže a rozhodli jsme se k ní přispět i svým, byť skromným dílem.

V roce 2011 se tak Rada rodičů při ZŠ Mohylová – o. p. s. stala členem Rady dětí a mládeže hlavního města Prahy. Jsme také vděčni, že můžeme využívat zázemí, které nám vytváří, konkrétně například prostřednictvím projektů „celostátní i regionální vzájemné výměny zkušeností“, „pojištění“ nebo (nejnověji) „karty mládeže“.

Petr Křivánek

Vzorová samospráva – projekt určený studentům

Česká středoškolská unie je spolek hájící a prosazující zájmy našich středoškoláků. Snažíme se o posílení občanské výuky, podporujeme všeobecné vzdělávání, inovativní výuku, demokratické principy na škole a snažíme se zvýšit občanskou angažovanost studentů středních škol. Proto představujeme projekt **Vzorová samospráva**.

Brožura, kterou jsme pro tebe v rámci projektu vytvořili, tě povede na cestě k založení a úspěšnému vedení studentské rady u tebe na škole. Nechceš být ve škole pasivní a jen přihlížet, co se okolo děje? Čti dál! Studentská rada, senát či parlament je místem, kde se každý student může vyjádřit k otázkám spojeným s chodem jeho školy. Chceš na své škole něco změnit? Už tě dlouho něco trápí a nevíš co s tím? Nabízíme ti cestu k úspěchu, zdárnému řešení problémů a nápadů a také uskutečnění vlastních akcí a projektů. Jak přesně to udělat?

Svět se mění neuvěřitelnou rychlostí a tvoje škola není výjimkou. Měl bys mít možnost se k tomu vyjádřit, sdělit svůj názor a zasadit se o změnu k lepšímu. Založ studentskou radu u tebe na škole a buď jedním z aktivních středoškoláků! Studentská rada organizuje školní akce, jako jsou například debaty s hosty, filmové kluby včetně pořádáním filmových nocí, které jsou jak zábavné, tak užitečné, nebo třeba tzv. muffinové dny (muffin je druh pečiva menších rozměrů

tvarem podobný některým dortíkům, pozn. red.) spojené s vybíráním peněz na charitu, které je těžké si neoblíbit... Máš možnost změnit prostředí, ve kterém se pohybuješ a zlepšit komunikaci s vedením i pedagogy. Ve škole trávíme skoro půlku každého všedního dne a mělo by být v našem zájmu si takto strávený čas zpříjemnit.

Ovlivni výuku. Nejen že můžeš skrze různé akce a projekty zlepšit již výše zmíněné. V zahraničních zemích je běžnou praxí, že studenti spolupracují s vedením školy na tvorbě školního vzdělávacího programu a mají hlas při rozhodování o svém vzdělání. Český zákon uzákoňuje žákovskou samosprávu jako poradní orgán ředitele, který by měl brát podněty studentů v potaz. Jestliže máš nápad na rozumnou změnu, která bude ve výsledku prospěšná,

neboj se ozvat a snaž se s vedením školy prostřednictvím oné rady najít cestu, jak tvůj návrh zavést do praxe. Zjisti více o tom, čemu říkáme vzdělávací politika. Pošleme ti jednu brožuru k tobě domů. Díky grantu americké ambasády jsme byli schopni zrealizovat celý projekt za půl roku vydáním 800 paperbackových výtisků. Ty jsou určeny pro všechny středoškoláky, kteří chtějí na své škole založit vlastní studentkou radu nebo už svou radu mají a chtějí se inspirovat našimi nápady.

Ať tak či onak, neváhej nám napsat a my ti rádi zdarma pošleme „Vzorovku“ poštou. Přečti si také rozšířenou verzi brožury a pusť se do toho!

Lenka Štěpánová

členka předsednictva ČSU

Více informací včetně potřebných kontaktů na <http://stredoskolskaunie.cz/>

Neziskovky uznané MŠMT pro práci s mládeží na léta 2016–2020

Ke dni uzávěrky 15. července 2015 bylo podáno celkem 30 žádostí o udělení titulu Nestátní nezisková organizace uznaná MŠMT pro práci s dětmi a mládeží. Odborná komise vybrala 13 organizací, které splnily všechny požadované podmínky pro udělení titulu na léta 2016–2020.

- *Asociace středoškolských klubů*
- *Asociace turistických oddílů mládeže*
- *Český svaz ochránců přírody*
- *Duha*
- *Hnutí Brontosaurus*
- *Junák – český skaut, z. s.*
- *Liga lesní moudrosti, z. s.*
- *Občanské sdružení KADET*
- *Pionýr, z. s.*
- *Salesiánské hnutí mládeže*
- *Salesiánské kluby mládeže*
- *Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska*
- *YMCA v České republice*

Tyto organizace mohou předkládat žádosti o dotaci v rámci Programů státní podpory práce s dětmi a mládeží na rok 2016 do programu č. 1.

Oficiální předání titulu NNO uznané MŠMT pro práci s dětmi a mládeží zástupcům vybraných organizací proběhne při slavnostní příležitosti. Termín bude upřesněn.

Další výzva pro podávání žádostí o udělení titulu na léta 2017–2020 bude zveřejněna na jaře 2016 na webových stránkách MŠMT včetně termínu konání informačního semináře k získání titulu.

Redakce

Semináře k žádostem v rámci Programů státní podpory práce s dětmi a mládeží pro NNO na rok 2016

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy uspořádalo ve spolupráci s Českou radou dětí a mládeže čtyři semináře, určené pro zájemce z neziskových organizací, pracujících s dětmi a mládeží.

MSMT vyhlásilo v srpnu novou generaci Programů státní podpory práce s dětmi a mládeží pro nestátní neziskové organizace – zatím pro rok 2016. Podpora je zaměřena především na pravidelnou a dlouhodobou činnost určenou co nejširšímu spektru dětí a mládeže a na podporu činností a aktivit, které pomohou zkvalitnit, rozšířit a rozvíjet činnost jednotlivých organizací dětí a mládeže i organizací pracujících s dětmi a mládeží.

Nové programy přinášejí řadu změn,

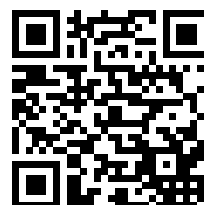
jako nové dělení programů, zavedení bodového systému hodnocení u programů č. 3 a 4, podávání žádostí v novém informačním systému s názvem ISPRM (zkratka informační systém pro mládež) a další novinky.

Aktuální znění Programu naleznete na: <http://www.msmt.cz/file/35466/>

Pokud jste se nestihli zúčastnit žádného ze seminářů osobně, můžete zhlédnout alespoň videozáznamy z některých z nich, a to díky QR kódu připojenému k tomuto textu. Více informací lze dohledat rovněž na serveru www.adam.cz.

NNO vkládají své žádosti o poskytnutí dotace na následující rok prostřed-

nictvím elektronického informačního systému na: <http://isprom.msmt.cz/>, a metodiku hodnocení projektů najdete na: <http://www.msmt.cz/file/36256/> Semináře proběhly 8. září v DDM hl. m. Prahy v Praze 8 – Karlíně, 10. září v SVČ Lužánky v Brně, 29. září na Krajském úřadě Moravskoslezského kraje v Ostravě a poslední 3. října 2015 opět v DDM v Praze 8.

Termín pro podání žádosti byl 30. 10. 2015. Informace, které na seminářích zazněly, mají však trvalejší hodnotu.

-red-

5. ročník POHÁRU VĚDY – ROJKO 2016

aneb Olympiáda fyziky a dalších věd

Po úspěchu čtyř ročníků soutěže **POHÁR VĚDY** s podtituly **KOUMES 2012**, **NOBEL 2013**, **KVARK 2014** a **NEURON 2015** byl zahájen 5. ročník, který má podtitul **ROJKO 2016**.

Slavnostní zahájení proběhlo 1. 10. 2015 ve Velkém zrcadlovém sále Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT), kde převzal putovní pohár vítězný tým ročníku 2014 z Plzně.

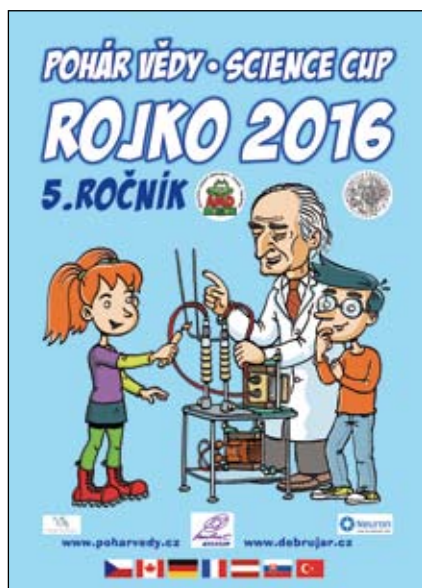
Soutěž organizuje Asociace malých debrujárů, spolek (AMD) ve spolupráci s MŠMT a dalšími partnery.

K projektu se ze zahraničí opět připojují Belgie, Kanada, Německo, Slovensko, Turecko a další země své zapojení prodávají.

Informace s možností přihlášení a registrace je na www.poharvedy.cz, osobní informace podá Mgr. Petr Zapletal, zapletal@debrujar.cz.

O soutěži

Prostřednictvím soutěže Pohár vědy chceme mladou generaci – již od nejútlejšího věku – vést k zájmu o fyziku a další přírodní vědy, který dlouhodobě spíše upadá. Soutěžící týmy řeší ve čtyřech kolech zábavné úkoly, bádají nad problémy a provádějí pokusy. Nejlepší týmy postoupí do mezinárodního finále, které se uskuteční v červnu 2016. Letošní pátý ročník Poháru vědy,

s podtitulem **ROJKO 2016**, probíhá pod záštitou MŠMT, za podpory Nadačního fondu Neuron a dalších partnerů a sponzorů. Na přípravě soutěžních úkolů, které každoročně obměňujeme, se podílí lektori z Katedry didaktiky fyziky Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

Díličí cíle projektu

- zapojit co možná nejširší okruh dětí a mládeže, od mateřských až po střední školy,
- na základě více než dvacetiletých zkušeností dále rozvíjet původní debrujárskou myšlenku popularizace a tzv. „odmystifikace“ vědy,

• vést účastníky soutěže k samostatnosti, minimalizovat pomoc dospělých vedoucích týmu,

• přitáhnout mladou generaci k soustavnějšímu zájmu o vědu a techniku. Věříme, že s pomocí kvalitních partnerů a sponzorů budeme i nadále stanovených cílů dosahovat.

Organizátor Poháru vědy, AMD je součástí Mezinárodní federace malých debrujárů (FIPD), hnutí působícího ve více než 49 zemích všech kontinentů. Soutěž Pohár vědy navazuje na celou řadu dosavadních aktivit v oblasti popularizace vědy mezi dětmi a mládeží, které AMD pořádá a organizuje již od svého vzniku v roce 1992.

Putovní pohár, symbol a hlavní výhru soutěže, věnoval Doc. RNDr. Milan Rojko, CSc., čestný prezident českých debrujárů.

AMD

Foto archiv Sdružení KVĚT

Folkový kvítek se těší na vaše písničky

Sdružení KVĚT vyhlašuje již 25. ročník národní autorsko-interpretáční dětské soutěže v žánrech folk, country, folk-rock, gospel a tramská píseň.

Pokud skládáte písničky, umíte je zahrát a není vám více než

osmnáct let, přihlaste se do soutěže.

Více informací včetně přihlášky, podmínek soutěže a dat postupových kol najdete na internetové adrese www.folkovykvitek.cz.

Těšíme se na vaše písničky.

Jirka Hopp a tým pořadatelů

ZAOSTŘENO na ČAS

Proč se 22. srpna 2015 vydalo devatenáct lidí z různých koutů České republiky směrem na Brno? Důvodem bylo konání dalšího integračního zážitkového kurzu ZAOSTŘENO v Bedřichově.

Letos jsme se spolkem ŽIVOT TROCHU JINAK zaostřili na čas.

Když se sedm účastníků a dvanáct účastnic sešlo ve Štěchově, nikdo nevěděl, co nás bude v následujících devíti dnech čekat. A tak jsme se vydali na cestu společně s lordem a jeho věrným sluhou Jonathanem až do bedřichovské fary. Právě zde a v blízkém okolí probíhal náš kurz plný různorodého programu, jenž pro nás lektori Suky, Lišák, Míra, Vojta a Honzík společně s Haničkou, Kačkou a Barčou připravili.

Jak název napovídá, v průběhu tohoto kurzu jsme se přesvědčili, že čas může utíkat nebo se vléct, ale nemůžeme jej ani nafouknout, ani vrátit. Zamysleli jsme se nad naší minulostí, přítomností i budoucností... Ale program nebyl zaměřen pouze na hloubavé aktivity; byl vyvážen i s fyzickými akcemi a ne jeden z nás při sportovních výkonech překonal sám sebe. Účastníci, kteří mají rádi závodění, si přišli na své při Kamasutře Race, aktivitách s názvem Vyměřený čas, Rally žebřík a Třítýdenní projekt. Ale největší výzvou pro všechny byl Spartan Race. Velkým šokem pro nás bylo probuzení do SuccessLandu, což byl imaginární stát, ve kterém bylo těžké se uživit :-). Jako důkaz uvádím úryvek z hymny:

*„SuccessLand je tvrdý svět,
tenhle život není med.
Nutno se prací ohánět
a spoustu času dohánět.
Máme žízeň, máme hlad,
to by z toho chudý pad'.
Peněz je tu sakra málo,
dneska se mi o nich zdálo.“*

Pro tvořivé ručičky i dušičky se v programu našlo místo na výrobu mandal, posmrtných sádrových masek a na skládání stylového hitu. Kulturního využití bylo dostatek v podobě lekce

Podstata integračního kurzu tkví v trávení volného času lidí se zrakovým postižením společně s lidmi bez něj. Díky tomu při lovu Jožina z bažin neviděl ani jeden z účastníků, poslepu jsme také odhadovali velikosti, vzdálenosti, objemy a hmotnosti různých předmětů. Všichni jsme byli „zaklapkovaní“ při kombibalu. A někteří si chtěli vyzkoušet, jaké to je nevidět při každodenních aktivitách, proto tu byla možnost prožít pár hodin poslepu.

Organizátoři si na nás nachystali pecky, jako byla šifrovačka, putování se zamyslením, táborák a opět bylo otevřeno centrum volného času (tentokrát u Jidáše). Velké emoce ve všech vyvolala hra Labyrint světa a ráj srdce a Čajovna, ve které jsme hledali tygry v sobě. Nejvtipnějším programem s nejpropracovanějšími rekvizitami a kostýmy bylo dopoledne strávené v Sovětském svazu.

Devět dnů uplynulo jako voda a my plni dojmů a zážitků sbalili svá zavazadla a pomalu se vrátili do reality.

Dagmar Matulíková

Více o spolku ŽIVOT TROCHU JINAK na www.zivotjinak.cz.

Třikrát z Letního domu

Draci ve Skalách

Komunitní slavnost Draci ve Skalách se koná od roku 2008 pravidelně vždy druhý či třetí týden v září v obci Skály u Protivína. Právě tam se nachází jediná rodinná buňka dětského domova v Písku.

Děti z píseckého dětského domova se zapojují do příprav slavnosti – společně s Letním domem a Občanským sdružením Švagr – vyrábějí postavy a loutky draků, princezen či chasníků, které jsou pak ústředním bodem celé slavnosti. Letos se dračí slavnost uskutečnila 19. září.

Letnědomní dobročinný bazar opět zlomil rekord

Osmý dobročinný bazar Letního domu, konaný 24. 9. 2015 na pražském náměstí Míru, se vydařil. Výtěžek z bazaru opět zlomil rekord, a to částkou 128.423 Kč.

Děkujeme velice dobrovolníkům, dárcům, nakupujícím a firmám, které bazar podpořily. Náš velký dík patří i všem umělcům z Divadla Na Jezerce za skvělou gulášovou polévku a také

úžasným muzikantům.

Rovněž děkujeme Městské části Praha 2 za podporu a paní Alexandře Udženiji, člence zastupitelstva hl. města Prahy, za záštitu této akce. Letní dům pracuje již 17 let s dětmi a mladými lidmi, kteří vyrůstají v dětských domovech. Dobročinné bazary jsou jedním ze způsobů, jak pro tyto děti získává finance, například na tréninkové a sociálně-terapeutické pobyty.

Letní dům mění svého ředitele

Od 1. 10. 2015 se stává novým ředitelem Jan Bárta. Ten vystřídá na této pozici Cyrila Zákoru, který z Letního domu odchází k 30. 10. Nyní mají měšíc na předání všeho důležitého.

Cyril odchází z Letního domu po více než 9 letech. Za tu dobu byl svědkem velké proměny organizace, spousty nových aktivit a služeb, několika stěhování, výměny pracovníků, dospívání dětí, které Letní dům dlouhodo-

bě podporuje. Jeho rozhodnutí přichází v době, kdy má pocit, že Letní dům i on sám potřebuje trochu nové, jiné energie do dalšího života. Moc by si přál, aby výměna proběhla hladce a aby se Letnímu domu i všem pracovníkům, spolupracovníkům a klientům dařilo co nejlépe.

Jan Bárta před příchodem do Letního

domu vedl devět let humanitární a rozvojovou organizaci ADRA Česká republika. Poté pracoval dva roky v mezinárodní organizaci Světlo pro

svět, v jejím oddělení fundraisingu. Informace o Letním domě se k němu dostávaly po řadu let pouze zprostředkovaně přes jeho kamaráda herce Petra Vacka a vždy zpravidla ve spojitosti s jejími výtvarnými aktivitami a workshopy. Byl to rovněž Petr Vacka, který jej upozornil na možnost zúčastnit se konkurzu na pozici, v které nakonec vystřídal Cyrila Zákoru. „Letní dům má skutečně dobrou pověst a dělá skvělou práci ve prospěch dětí a dospívajících, kteří mají znesnadněný vstup do života, protože jim chybí to nejkvalitnější – rodina. Těším se na spolupráci s kolektivem převážně mladých lidí a chci věřit, že se nám společnými silami podaří posunout práci Letního domu o kousek dál,“ říká Jan Bárta.

Letní dům a redakce

Zájem o přírodovědné soutěže ČSOP roste

Se začátkem nového školního roku byl zahájen 21. ročník Ekologické olympiády a 44. ročník Zlatého listu, celostátních přírodovědných soutěží Českého svazu ochránců přírody.

Zatímco před dvěma lety soutěžilo ve Zlatém listu na dva a půl tisíce dětí, letos na jaře jejich počet již přesáhl čtyři tisíce, což je téměř 70% nárůst zájmu. S Ekologickou olympiádou pro středoškoláky, která je specializovanější a soutěží v ní menší týmy, je počet účastníků více než čtyři a půl tisíce dětí a mladých lidí do 18 let. Číslo přitom nezahrnuje účastníky školních kol Ekologické olympiády, jejichž počty zatím nejsou přesně podchyceny. Pro rozbíhající se ročník se již hlásí noví pořadatelé, takže se dá předpokládat setrvání v tomto trendu.

Výrazný nárůst zájmu pozorují pořadatelé během dvou posledních ročníků. V případě Zlatého listu delší dobu sílí zájem škol, přestože soutěž byla původně určena oddílům a kroužkům. Dnes tvoří základní školy a víceletá gymnázia tři čtvrtiny účastníků. S nárůstem soutěžících i pořadatelů se pozvolna začala zlepšovat i finanční podpora těchto soutěží, i když za skutečnými náklady stále silně pokulhává. Současný stav vcelku věrně odráží situaci v českém školství. Soutěže stále stojí na práci stovek nadšenců a dobrovolníků za symbolickou odměnu. Těm pak pomáhají sponzoři. Generálním partnerem soutěží ČSOP je společnost NET4GAS. Zlatý list a Ekologickou olympiádu podporuje také státní podnik Lesy České republiky, ze státních institucí pak ministerstva školství a životního prostředí. Letos nově podpořil soutěže na základě projektu Státní fond životního prostředí ČR.

Zlatý list i Ekologická olympiáda učí děti tolik potřebné spolupráci, která jim zhusta chybí. Jde totiž o soutěže

kolektivů, jež jsou v přírodovědné oblasti spíše výjimečné. To samo o sobě nabízí dětem i vedoucím širší škálu motivačních prostředků než u jednotlivců. Současně soutěže obsahují úkoly v terénu, dávají dětem možnost seznámit se s přírodou v praxi, nikoliv jen od počítače doma či ve škole. Zadání obsahují aktuální témata, na nichž si mohou účastníci vyzkoušet řešení, se kterými se potýkají dospělí přírodovědci, ekologové či profesionální ochránci přírody. Tématem aktuálního ročníku Ekologické olympiády je Sport, rekreační aktivity a ochrana přírody, téma, kterým žijí nejen národní parky a chráněné krajinné oblasti, ale i velká města a rekreační oblasti, stejně jako malé obce a mikroregiony.

Přes dlouhodobě inzerovaný zájem státu o podporu a rozvoj technických a přírodovědných oborů pokulhává podpora zejména v některých krajích. Rozhodování je totiž na krajských úřadech a rozdíly jsou skutečně veliké. „Zatímco v jednom kraji Zlatý list finančně nepodpoří, a nabídnou pořadatelům nanejvýš diplomy pro soutěžící, v jiném mohou s finanční podporou pořadatelé krajského kola počítat téměř najisto. Pravidla pro podporu jsou tam totiž nastavena lépe. Bezvadně to funguje například na Vysočině,“ říká celostátní koordinátor soutěží ČSOP Jaroslav Síbrt ze Sdružení mladých ochránců přírody ČSOP.

Narůstající zájem o soutěže ČSOP je pro pořadatele potěšující zprávou. A také signálem, že budou muset zajistit další prostředky pro rozšíření a rozvoj Ekologické olympiády i Zlatého listu, neboť maximální kapacita mnohých kol už

je naplněna. To může být v poměrně malém a omezeném prostředí českého neziskového sektoru problémem. Zatím se to dařilo díky komerčním partnerům, kteří pořadatelům poskytli jistotu díky pružnější podpoře a svému zájmu o věc spíše na základě společenského uvědomění. Jaký je skutečný zájem o výchovu mladých přírodovědců a zda dojde k faktickému rozvoji těchto zavedených soutěží ve všech směrech, o tom patrně rozhodne jejich celková podpora v příštích ročnících.

Český svaz ochránců přírody

Další informace o soutěži najdete na www.zlatylist.cz anebo na stránkách <http://www.ekolympiada.cz>

Skautský supervíkend

Víkend 25.–27. září byl pro skautky a skauty plný dobrodružství! Legendární vodácký závod Napříč Prahou – přes tři jezy, celostátní finále outdoorové olympiády a velká fantasy bitva.

Skauti a skautky spluli tři pražské jezy!

V pondělí 28. 9. 2015 zaplnily tok Vltavy v historickém centru Prahy stovky pramic, kánoí či kajaků skautů a skautek i veřejnosti. Již téměř 80 let se každoročně na jeden jediný den otevírají vodákům hned tři pražské jezy – pro akci nazvanou „Napříč Prahou – přes tři jezy“. Možnosti přihlásit se, a využít tak výjimečnou příležitost sjet jinak zavřené pražské jezy, využilo letos kolem 3000 lidí.

Trasa závodu dlouhá 6,5 kilometru vedla historickým jádrem hlavního města. Posádky startovaly na Císařské louce s cílem dojet na Štvanici. Na účastníky ovšem nečekala jen klidná plavba pražským historickým centrem – na trati závodníci překonávali i vorové propusti Šitkovského jezu u Jiráskova mostu, Staroměstského jezu u Karlova mostu a Helmovského jezu v Holešovicích. „Vorové propusti pražských jezů jsou nejen technickým unikátem, ale i vodácky nesmírně přitažlivým místem. Již od třicátých let se k nim sjíždějí stovky vodních skautů z celé republiky, aby poměřili své dovednosti přímo pod nejkrásnějšími pražskými dominantami. Dnes vedle závodníků využívá tuto pří-

ležitost také mnoho rekreačních vodáků,“ přiblížil závod jeho ředitel, skautský vedoucí Jan Fischer.

Finále Svojsíkova závodu...

...proběhlo na Novojičínsku. Poměřit své dovednosti přijely nejlepší skautské týmy z celého Česka. V pátek 25. září se sjelo 28 chlapeckých a dívčích skautských družin, tedy asi 200 závodících dětí ze všech krajů ČR, aby porovnali své schopnosti, dovednosti a znalosti. V sobotu 26. září proběhl ve Štramberku modul „Závod“, v Kopřivnici modul „Přežití“ a v neděli v Příboře moduly „Brány“ a „Zpětná vazba“.

Velké finále Svojsíkova závodu je určeno pro skauty a skautky ve věku 11–16 let a je vyvrcholením tradiční postupové soutěže čtyř- až osmičlenných skautských družin. Probíhá každé dva roky na třech úrovních – základní, krajské a celostátní.

Cílem Svojsíkova závodu však není jen změření sil zúčastněných družin, ale hlavně podpora jejich fungování, spo-

lupráce, a vedení k praktickému využití skautských dovedností.

Nově restaurované putovní ceny z roku 1946 si letos domů odvezly skautky vítězné družiny Špagetky ze střediska Dolní Dobrouč a skauti Vlci ze střediska Křtiny.

Velký labyrint plný nástrah

Opravdový katapult a bájně nestvůry. To byla Válka o Cintru – akce a fantasy dobrodružství ve 3D. Sedmnáctý ročník dvoudenní hry nejen pro skautské oddíly se uskutečnil 25.–28. září v okolí skautské základny Orlovy poblíž Humpolce. Ve hře bojují znepřátelené armády ze Sapkowského knihy „Sága o Zaklánači“, nechybějí bájně nestvůry, legendami opředené postavy či špetka magie. A protože se jedná o takzvanou „dřevárnu“, bojuje se dřevěnými meči obalenými molitanem. Letošní ročník byl zajímavý také stavbou velkého labyrintu, ve kterém hráči narazili na řadu překvapení, či skutečný katapult.

Během celého víkendu si na dodržování pravidel dohlížely hlavně samy děti. Hra měla silnou atmosféru a její účastníci se často do své role naplno vžili. Měli šanci poznat, jaké je to se svými kamarády bojovat proti přesile, zamyslet se i nad charakterovými vlastnostmi, jako je statečnost nebo čest. Měli šanci si vybrat, zda se pustí do boje a pomohou kamarádům, či zachrání svůj život. Letos se velkého fantasy klání zúčastnilo okolo čtyř stovek kluků a holek.

Junák – český skaut

Více viz www.skaut.cz

SPEKTRUM oslavilo 20 let dnem otevřených dveří

Při příležitosti 20 let trvání Spektra proběhl 3. října netradiční den otevřených dveří pod názvem Odpoledne se Spektrem.

Občané Žďáru si mohli prohlédnout prostory všech tří zařízení Spektra...

...Centrum primární prevence, Kontaktní a poradenské centrum v oblasti drogové problematiky a Adiktologickou ambulanci. Navíc se mohli spolu se svými dětmi zúčastnit řady aktivit.

Komentované prohlídky s řadou aktivit navštívilo více než sto lidí. Návštěvníci se tak dozvěděli podrobnosti o fungování všech tří programů. „Lidé se hodně ptali na konkrétní práci s lidmi, kteří drogy užívají, nebo mají jiný problém se závislostí,“ uvedl Mgr. Josef Soukal, odborný ředitel Kolpingova díla ČR, které je zřizovatelem Spektra. „Přitom přístup se hodně mění dle situace a zájmu člověka něco se svojí situací dělat. Ti, co aktuálně nechtějí svůj životní styl měnit, využívají služeb Kontaktního a poradenského centra, které usiluje o minimalizaci škod při užívání drog. Ten, kdo chce svůj život zlepšit a usiluje o pozitivní změny, využije spíše služeb Adiktologické ambulance v I. patře budovy Spektra,“ dovysvětlil Josef Soukal.

Třetím prezentovaným zařízením Spektra bylo Centrum primární prevence, které pracuje na poli předcházení nežádoucím jevům. „Pracujeme s dětskými kolektivy ve školách nebo tady u nás na Spektrem. Nejedná se o žádné přednášky, ale interaktivní programy, které děti vtáhnou do děje, a je tak větší možnost je pozitivně ovlivnit,“ vysvětluje zaměření zařízení vedoucí Mgr. Petra Nováčková. „Za důležité považujeme vhodné vyplnění volného času dětí a mládeže, a proto jsme i v tento významný den připravili řadu aktivit, které některé mladé může inspirovat.“ Při oslavě tak bylo možné si vyrobit ozdobnou placku, usmažit si sýrový chips či opéct štramberské ucho, zkusit některé indiánské dovednosti, vyrobit velkou mýdlovou bublinu, rozluštit hlavolam nebo si zkusit zahrát na gramcích. Na lodičkách si každý mohl vychutnat projížďku po Sázavě nebo si projít stezku s úkoly. Partnerem akce byla VZP, která ji finančně podpořila – a navíc si návštěvníci mohli změřit poměr tuku v těle a krevní tlak. Spektrum prošlo za dvacet let své existence několika zásadnějšími změnami. V samém počátku, v roce 1995 se jednalo spíše o klub, který byl určen pro nezaměstnané. „Velmi rychle, se ale ukázalo, že je třeba pracovat přímo s jevy, které

mladé lidi dostávaly mimo společnost. A tak se na základě konkrétní situace začalo pracovat s uživateli drog,“ uvádí ředitel organizace Václav Dobrovolný. Nejprve v místě Domu dětí a mládeže v horní části náměstí Republiky. Následně došlo k přestěhování do prostor na Žižkově ulici. Tyto prostory byly využívány přibližně 15 let. Déle však již v těchto prostorách nemohly působit, protože trpěly velkou řadou technických i hygienických neduhů. Po řadě jednání se podařilo sehnat jiné prostory, které daleko lépe vyhovovaly požadavkům odborných zařízení. Stěhování o cca 100 m výše v ulici Žižkova došlo v březnu 2011. Následně byl podán projekt na celkovou rekonstrukci, která také následně, díky podpoře z ROP, města Žďár nad Sázavou a Kraje Vysočiny, proběhla a skončila v lednu 2015 klaudací a slavnostním otevřením. Za dobu existence Spektra se uskutečnilo 1790 programů primární prevence

s celkem 37.000 kontakty. V Kontaktním centru a Terénním programu bylo za uplynulých 15 let 24.000 kontaktů s uživateli drog.

Závěr dne patřil neformálnímu setkání s bývalými pracovníky, donátory a odbornými kolegy. „Hostům byla prezentována dvacetiletá historie Spektra s klíčovými okamžiky i méně vážnými epizodami. Dále bylo promítnuto video spřátelené organizace Progressive, přibližující poutavou formou činnost Kontaktního centra a Terénního programu na životě jednoho závislého člověka. Na samotný závěr jsme z rukou ředitele organizace obdrželi dort s bludištěm. Což je logo Spektra, které znázorňuje naši snahu pomoci lidem projít obtížnými peripetemií života,“ ukončila představení slavnostního dne Barbora Hynková, DiS, vedoucí Kontaktního a poradenského centra.

Kolpingovo dílo ČR

Začal 23. ročník Zlatého Ámose

V pondělí 5. října, na Světový den učitelů, slavnostně odstartoval 23. ročník populární ankety o nejoblíbenějšího učitele ČR, Zlatý Ámos 2016.

„Naše anketa spojuje dva významné dny. Začíná tradičně na Světový den učitelů a vrcholí koncem března, kdy si připomínáme narození učitele národů, Jana Ámose Komenského,“ říká ředitel ankety Slávek Hrzal.

„Ankety Zlatý Ámos si velmi vážím, znám ji dlouho jako občan a je mi ctí, že ji mohu podpořit jako ministryně školství,“ uvedla na adresu ankety ministryně školství Kateřina Valachová a dodala: „Nejvíce se mi na ní líbí, že je o propojení dětí a učitelů, protože o tom je vzdělávání a o tom by mělo být naše školství.“

Zatím poslední korunovaná Zlatá Ámoska Hana Pacíková z Holešova vzpomínala na to, co jí a jejím studentům anketa přinesla: „Nikdy dříve jsem nic podobného nezažila. Od začátku jsem si připadala, že se vyskytují v něčem nadpřirozeném. Má práce získala ocenění, o jakém se mi dří-

ve ani nesnilo. Vztah se studenty a jejich rodiči získal nový rozměr, který se velice těžko popisuje. Přála bych tento prožitek každému učiteli, který je toho hoden.“

Od pondělka 5. října mohou tedy žáci základních škol a studenti škol středních nominovat své oblíbené kantory na titul Zlatý Ámos. Přihlásit svou paní učitelku nebo svého pana učitele do Zlatého Ámose není složité. Do on-line přihlášky, kterou najdete na www.zlatyamos.cz, je potřeba napsat stručnou charakteristiku nominovaného, popsat jednu společně prožitou příhodu a připojit naskenovaný formulář s podpisy sta osob, které s nominací souhlasí.

V lednu a únoru 2016 proběhnou regionální kola. V nich musí žáci a studenti před porotou vtipně a originálně vysvětlit, proč svou paní učitelku nebo pana učitele nominovali. V krajích, kde budou nejméně tři nominovaní, zvolí porota regionálních kol Krajské Ámose.

Kdo zvládne regionální kolo, postupuje do semifinále, ve kterém se rozhodne o šestici kandidátů na titul Zlatý Ámos. A v pátek 18. března 2016 se ve veřejném klání rozhodne, kdo od Hany Pacíkové převezme korunu a žezlo nejoblíbenějšího učitele České republiky ve školním roce 2015/2016.

Jak už se stalo v posledních ročnících tradic, Ámosů bude koncem března příštího roku víc. Tradičně dospělá porota vybere Zlatého Ámose, dětská porota zvolí Dětského Ámose a prostřednictvím SMS může každý ovlivnit nositele titulu Ámos sympaták.

Kromě toho Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ocení Ámose češtináře, ČEZ – zlatý partner ankety vybere Ámose fyzikáře a Unipetrol – stříbrný partner pak Ámose chemikáře.

Dětská tisková agentura (DTA)

EYCA slevy lze využít již v pěti zoologických zahradách po celé ČR

V uplynulém měsíci se nám podařilo rozšířit poskytovatele slev o čtyři zoologické zahrady. K ZOO Dvůr Králové, kde lze slevu využívat již od roku 1993, se přidaly ZOO Jihlava, ZOO Liberec, ZOO Ústí nad Labem a ZOO PARK Vyškov.

Nyní je tedy možné využívat snížené vstupné na všechny typy karet EYCA v pěti zoologických zahradách po celé České republice. A ať už EYCA kartu máte či nikoliv, jistě neuškodí si něco zajímavého o těchto zoologických zahradách přečíst.

ZOO Jihlava

Provede Vás všemi pěti kontinenty světa a představí Vám jejich typické zvířecí obyvatele. To vše v údolí řeky Jihlávky, kousek od centra města (asi 10 minut pěší chůze). K vidění je tam na 200 druhů exotických zvířat, včetně těch ohrožených vyhoubením, umístěných v zajímavých expozicích – africká vesnice Matongo, asijský parčík Hokkaido, jihoamerická Hacienda Escondido, pavilon šelem, Australská farma či Africká savana, průchozí voliéra Delta Paraná aj. ZOO nabízí i poutavé výukové programy ve stylovém centru PodpoVRCH, občerstvení na několika místech areálu, obchod se suvenýry, dětský koutek i kontaktní zoo. Více informací na www.zoojihlava.cz.

ZOO Liberec

Je nejstarší zoologickou zahradou na území bývalého Československa. Vznikla v r. 1919, její kořeny však sahají až na začátek 20. století. Na ploše 13 ha můžete obdivovat až 160 druhů zvířat ze všech kontinentů. Mezi nejzajímavější patří takin čínský, pavián pláštík, nestor kea, lev berberský, panda červená,

slon indický, sob lesní, lachtan hřivnatý, mnoho druhů opů, surikata, krajta mřížkovaná a velmi populární bílá forma tygra indického. Jedině v Liberecké ZOO uvidíte i 4 největší druhy evropských sov, unikátní kolekci dravých ptáků a zástupců asijské ptačí říše. Okruh areálem měří cca 1,8 km. Najdete tam kromě zvířat i občerstvení, relaxační zóny nebo atrakce pro děti. Více informací na www.zooliberec.cz.

ZOO Ústí nad Labem

Leží nedaleko centra města. Založil ji významný ústecký podnikatel a milovník přírody pan Heinrich Lumpe, jako soukromou přírodní ptačí rezervaci „Lumpepark“. Na rozloze 26 ha chová ústecká zoo přes 1000 zvířat (přes 200 druhů) z celého světa vyjma Antarktidy. Mezi nejvýznamnější patří sloni indiští, orangutani bornejské, žirafy Rothschildovy nebo lvi konžští. Oblíbené jsou předváděcí akce – procházka slonů po

zoo či jejich cvičení, jakož i krmení vybraných druhů zvířat doplněné odborným komentářem. Zoo nabízí návštěvníkům program na celý rok, ať už jde o akce pro veřejnost, výukové programy pro školy nebo zážitkové programy pro milovníky zvířat. Více informací na www.zoousti.cz.

ZOO PARK Vyškov

Svého druhu je jedinečný – jako jediná zoologická zahrada v ČR i na Slovensku je totiž zaměřena na chov domácích a hospodářských zvířat z celého světa. Co konkrétně nabízí?

- expozici Afrika, Asie, Jižní Amerika se zajímavými domácími zvířaty z těchto kontinentů
- Dvůrček naší babičky – kontaktní část ZOO
- pavilon hrabavé drůbeže – jak zajímavé a krásné mohou být „obyčejné“ slepice
- expozici koček sibiřských a bengálských
- expozici nutrií – jak asi žijí v původním prostředí
- expozici králíků domácích – uvidíte 20 různých plemen
- expozici malp plačtivých – patří k nejšikovnějším opičkám
- vodní drůbež, papoušky, dravce i kopytníky – velbloudy, lamy i koně, lemury, malé šelmy, ale třeba také včely
- Centrum environmentální výchovy Hanácký statek – repliku historického vesnického stavení z konce 19. století s muzeem staré zemědělské techniky a s mnoha interaktivními prvky, teráriem a akváriem. V areálu se také nalézá sociální zázemí s WC a přebalovacím pultem, odpočívadla a atrakce pro děti. Více na www.zoo-vyskov.cz.

Co si myslíte o lidech, kteří dělají pro druhé věci „jen tak“ – ve svém volném čase a zdarma?

Pavel Rohlena

hudebník, kytarista skupiny The Brownies

Já myslím, že to je překonání sebe sama. V podstatě to znamená jít určitým způsobem proti trendu dnešní doby. A to je dobře.

Andrea Tibenská

psycholožka

Bezplatná pomoc lidem určitě prospívá i nám. Můžeme tak získat cenné pracovní zkušenosti a zažít mnoho zážitků. Máme možnost seznámit se s lidmi stejně „krevní skupiny“ nebo navázat

Monika Vlková

projektová manažerka Sdružení Nového Města pražského z.s.

kontakty důležité pro naši budoucí kariéru.

Navíc altruistické skutky všeobecně zvyšují naše sebehodnocení. Zjišťujeme, že máme druhým co nabídnout, a můžeme si sami sebe více vážit. Když chceme pomáhat dlouhodobě, musíme hlavně pečovat sami o sebe. Jenom když my sami jsme spokojeni, máme dlouhodobě dostatek energie na konání dobrých skutků.

Když jsme pro sebe nedůležití a žijeme jen pro své okolí, tak nám prostě po čase dojde energie a nemáme ji pak už ani pro druhé kolem. Proto je důležité být nejnámavější zrovna ke svým vlastním potřebám a prožitkům.

Odpověď je pro mě velmi jednoduchá: takové lidi obdivuji, vážím si jich, fandím jim a inspirují mě. Přála bych si, aby takových dobrých duší bylo více, resp. aby ti, kdo mají zájem se jakkoliv dobrovolně zapojit – a že jsem si jistá tím, že takových lidí je mnoho – našli inspiraci či odvahu vystoupit ze svých komfortních zón, hledali a našli svá uplatnění. Protože lidem, kteří dělají pro druhé věci jen tak, se také dá v dobrém i závidět, a to jejich dobrý pocit a naplnění. Ani jedno za peníze nekoupíte.

Březové lístky 7

Březový lístek je ocenění, které si mezi sebou v České republice navzájem udělují vedoucí dětských oddílů za práci s dětmi a pro děti. Má dvanáct stupňů, které postupně vyjadřují rozsah práce oceněného vedoucího.

Milan Hankovec – „Henky“, tmavěmodrý BL

1. V jaké organizaci působíš, co s dětmi děláš a co tě na práci s dětmi baví?

Jsem vedoucím DUHY Husot. Zabýváme se turistikou. Připravuji a realizuji pro oddíl hry a soutěže, při kterých se děti učí různé znalosti a dovednosti, dramatické a sportovní hry, pravidelnou ligu šprtce, měsíční časopis Husot, víken-

dové výpravy a výlety, pro veřejnost a další oddíly hokejbalový turnaj nebo letní tábory. Také jsem napsal několik táborových her. V přeneseném slova smyslu mě na činnosti s dětmi baví vše (mimo papírování) – tedy vlastní organizování i vymýšlení programu. Líbí se

mi sledovat posun dětí v různých oblastech – například v jejich myšlení či ve vzájemných vztazích.

2. Při jaké příležitosti jsi dostal/a svůj poslední BL a co to pro tebe znamená?

Svůj poslední Březový lístek (BL 3. stupně, pozn. red.) jsem dostal v roce 1997 na Lesní škole ve Vlára. Březový lístek pro mě znamená, že si někdo všiml mé činnosti a že si jí váží.

Připravili Kateřina Palová a Jan Burda

www.brezovylistek.cz

www.facebook.com/brezovylistky

Český svaz ochránců přírody – z 20. ročníku Ekologické olympiády (školní rok 2014/15),
nahore z národního kola, dole z pražského krajského kola, foto Kateřina Landová (KÚVR ČSOP)

